

Ophavsret Johan Ottosen Melodi

Efter tabet af Sønderjylland i 1864 blev danskerne i Nordslesvig udsat for et stigende pres. Bismarcks jern-og-blod-politik afskaffede næsten helt det danske sprog. Hvis man sang danske sange eller blot brugte navnet Sønderjylland, blev man retsforfulgt. Men danskheden lod sig ikke knække. I 1889 grundlagde historikeren Johan Ottosen Studenter-Samfundets Sønderjyske Samfund, som appellerede til offentligheden nord for Kongeågrænsen om støtte. Nærværende sang er skrevet af Johan Ottosen til brug ved foreningens besøg i København i marts 1890. Først 30 år senere blev Sønderjylland igen dansk. I sidste strofe gentages de sidste 3 linier. Melodien stammer fra en [ældre folkevis](#)e af samme navn.

Det haver så nyligen regnet (2)
Tekst: Johan Ottosen, 1890
Melodi: Dansk folkemelodi

Det haver så nyligen regnet,
det har stormet og pisket i vor lund.
Frø af ugræs er føget over hegnet,
åg på nakke og lås for vor mund.
Årets løb har sin lov,
der blev lyst i vor skov,
ak, hvor kort, indtil alt er stormens
rov.

Det har regnet - men regnen gav
grøde,
det har stormet - men stormen gjorde
stærk.
Som de tro'de, at skoven alt var øde,
så de vårkraftens spirende værk.
For de gamle, som faldt,
er der ny overalt,

de vil møde, hver gang der bliver
kaldt.

Og de tro'de, at hjertebånd kan briste,
og de tro'de, at glemmes kan vor ret!
De skal vide, de aldrig ser de sidste,
de skal vide, at ingen bliver træt.
Thi som årene randt,
sås det: båndene bandt,
kræfter fødtes for kræfterne, som
svandt.

De kan spærre med farver og med
pæle,
de kan lokke med løfter og med løn, -
fælles sprog giver vore tanker mæle,
fælles vilje gør kampdagen skøn.
Nye stridsmænd skal der,
nye stridsmænd skal her
slutte kreds om den fane, vi har kær.

Ja - det haver så nyligen regnet,
og de træer de drypper endnu,
mangen eg er for uvejret segnet,
men endda er vi frejdige i hu;
viger ej ud af spor,
for vi kender det ord:
Det har slet ingen hast for dem, som
tror,
- viger ej ud af spor,
for vi kender det ord:
Det har slet ingen hast for dem, som
tror.